

Procedura testowa monitorów LCD

Jeśli testowany monitor jest wyposażony w cyfrowe wejście obrazu (DVI lub HDMI), podłączany jest przez nie do komputera, w przeciwnym wypadku wykorzystywane jest złącze D-SUB. Po uruchomieniu systemu instalowany jest profil kolorystyczny ICC, o ile jest on dostarczony przez producenta na płycie CD. Dla pewności przywracane są wszystkie pozostałe ustawienia karty graficznej, wyłączane ewentualne czujniki oświetlenia wbudowane w monitor, wszelkie mechanizmy oszczędzania energii dla monitora. Ustawiana jest nominalna rozdzielczość i najwyższa możliwa częstotliwość odświeżania. W tym stanie monitor pracuje przez pół godziny, by ustabilizowały się jego parametry.

Pierwsze testy przeprowadzane są przy ustawieniach fabrycznych i z wykorzystaniem neutralnej temperatury kolorów (6500 K, o ile nie została przywrócona po resecie ustawień). Za pomocą zestawu Spyder2 Pro wykonywane są pomiary jasności, kontrastu oraz temperatury barwowej. Następnie za pomocą zestawu GretagMacbeth EyeOne wykonywany jest pomiar jakości kolorów. Wszystkie pomiary przeprowadzane są tylko na środku ekranu. Do oceny jakości konieczne jest również wykrycie defektów obrazu. Większość testów tego typu robiona jest za pomocą programu TFTtest: dotyczy to poprawności przejść gradientowych, ditheringu czy szumów. Czas reakcji matrycy jest mierzony za pomocą programu Pixel Persistence Analyzer. Równomierność podświetlenia matrycy jest określana na podstawie zdjęcia ekranu monitora, które jest analizowane za pomocą programu Imatest.

Nieco mniejsze znaczenie niż jakość obrazu ma wyposażenie monitora. Chodzi m.in. o konstrukcję mechaniczną (sposób wykonania podstawy ekranu), zestaw interfejsów, predefiniowane przez producenta tryby pracy monitora, możliwości konfiguracji za pomocą panela kontrolnego i menu ekranowego czy dodatki takie jak głośniczki. Do oceny końcowej zaliczane są również takie dodatki jak kable dostarczone w zestawie czy instrukcja obsługi.